

Mál nr. 194/2002

M

og

Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar A

Ágreiningur um bótaskyldu úr kaskótryggingu ökutækis.

Gögn.

1. Málskot móttakið 20.9.2002 ásamt fylgigögnum nr. 1 – 15.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Bréf X, dags. 7.10.2002, ásamt þremur fylgigögnum.
4. Bréf lögmans M, dags. 8.10.2002, ásamt einu fylgigagni.

Málsatvik.

Þann 22.6.2001 var keypt ökutækjatriyggung fyrir bifreiðina A hjá Vátryggingafélaginu X. Í vátryggingunni fólst m.a. löboðin ábyrgðatriyggung og kaskótrygging. Vátryggingartaki var M. Þann 23.7.2001 gaf X út staðfestingu um að A væri vátryggð hjá félaginu.

Iðgjald mun ekki hafa verið greitt vegna vátryggingarinnar. Þann 7.2.2002 tilkynnti X með bréfum til M og lögreglustjórans í Reykjavík að ábyrgðatriyggung A væri fallin úr gildi. Sama dag var veðhafa jafnframt tilkynnt að ábyrgðar- og kaskótrygging A væri úr gildi fallin.

Þann 3.3.2002 skemmdist A mikið eftir umferðaróhapp á Borgarfjarðarbrú.

Með lokaaðvörun frá X, dags. 7.10.2002, var M krafinn um greiðslu iðgjaldaskuldar vegna A samtals að fjárhæð kr. 80.202.

M krefst þess að tjón á A verði bætt úr kaskótryggingunni. Tryggingin hafi verið í gildi á tjónsdegi, þar sem innheimtuaaðgerðum hafi ekki verið hagað í samræmi við skilmála og aldrei hafi verið tilkynnt formlega um að kaskótryggingin væri fallin niður.

X hefur á hinn bóginn hafnað bótaskyldu með vísan til greinar 426.10 í skilmálum. Þar segir m.a. orðrétt: “Greiða skal fyrsta iðgjald þegar vátryggingin tekur gildi og síðari iðgjöld falla í gjalddaga á fyrsta degi hvers endurnýjunartímabils. Verði fyrsta iðgjald eigi greitt þegar þess er krafist lýkur ábyrgð félagsins. Það sama á við ef síðari iðgjöld eru eigi greidd innan viku frá því þeirra var krafist.” Þá hefur félagið einnig vísað til ákvæða 13. til 15. gr. laga nr. 20/1954 um vátryggingarsamninga. Kveðst félagið hafa sent fyrstu iðgjaldskröfu þann 27.6.2001 og ítrekun 14.11.2001. Tryggingin hafi svo verið felld niður þann 7.2.2002. Iðgjaldsinnheimta eftir þann dag hafi einungis verið vegna tímabilsins frá 22.6.2001 til 7.2.2002.

Álit.

Hjá X hafði verið tekin m.a. kaskótrygging vegna A sem gilda átti tímabilið 22.6.2001 til 31.5.2002. Í máli þessu er einungis tekin afstaða til bótaskyldu X úr kaskótryggingu A.

Með því hvernig staðið var að innheimtu iðgjalds af hálfu X, eins og að ofan greinir, var vikið frá fyrirmælum skilmála um innheimtu iðgjaldsins og hvenær ábyrgð félagsins skyldi ljúka. Með því að halda vátryggingarsamningnum í gildi til 7.2.2002, eins og félagið kveðst hafa gert, hefur það einnig vikið frá ákvæðum 15. gr. laga nr. 20/1954 um það tímamark hvenær vátryggingarsamningur fellur úr gildi uppsagnarlaust eftir að iðgjalds var krafist. Ekki liggur fyrir í gögnum málsins um að ítrekunin 14.11.2001 hafi borið með sér hvenær ábyrgð vegna kaskótryggingarinnar myndi falla niður eða hvenær vátryggingarsamningurinn myndi falla úr

gildi uppsagnarlaust vegna vanskilanna. Samkvæmt framangreindu þá lá ekki fyrir með neinni vissu hvernig félagið hugðist haga iðgjaldainnheimtu sinni vegna kaskótryggingarinnar gagnvart M og hvenær ábyrgð félagsins skyldi falla niður. Við svo búið verður ekki hjá því komist að líta svo á að kaskótrygging vegna A hafi verið í gildi hjá X, þegar bifreiðin skemmdist í umfeðaróhappinu þann 3.3.2002. Ber því X að bæta tjónið sem þá varð á A.

Niðurstaða.

Tjón á A, sem varð þann 3.3.2002, er bótaskyldt úr kaskótryggingu bifreiðarinnar hjá X.

Reykjavík, 29. október 2002.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.